

Arrest

nr. 98 215 van 28 februari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 22 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. VAN EENO, die *loco* advocaat V. VEREECKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché, die verschijnt voor de verwerende partij.)

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het door verzoeker niet betwiste feitenrelaas, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, luidt als volgt :

“Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 25 oktober 1976 geboren in Kirkuk. U bent een soenniet van Arabische origine. Na uw legerdienst werd u lid van de Baathpartij en ging u als kok werken bij de Fedayeen. Volgens uw verklaringen werd u hierom na de val geviseerd door Koerdische militieën. Op 16 maart 2005 werd u een eerste maal gearresteerd door de politie onder bevel van A.A.(...). U werd door hen naar het bureau van de Koerdische Democratische Partij (KDP) gebracht. Daar werd u door de mensen van de KDP opgesloten en gefolterd. Ze dwongen u te bekennen dat u lid was van de Sadr-groepering en dat u zich schuldig had gemaakt aan moorden en aanslagen. Ze vroegen u eveneens met hen samen te werken en iemand voor hen te vermoorden. U weigerde met hen samen te werken maar bekende wel alles waar ze u van beschuldigden.

Uw bekentenis werd op video opgenomen en u ondertekende een schriftelijke bekentenis. Hierna werd u vrijgelaten op 25 juni 2005. Twee dagen later kwam iemand van de politie naar u toe. Hij vertelde u dat u beter kon vluchten, anders zou u vermoord worden. Op 6 juni 2006 werd u opnieuw gearresteerd. Ditmaal werd u opgepakt door de Peshmerga. U werd gevangengezet in een gebouw dat op de weg naar Sulaymaniyah lag. Nadat uw vader 10 000 \$ losgeld had betaald werd u op 11 januari 2007 vrijgelaten. Op 30 augustus 2009 werd u voor de derde maal gearresteerd, opnieuw door de Peshmerga. Uw vader betaalde deze keer 15 000 \$ voor uw vrijlating die plaatsvond op 3 december 2009. Op een donderdag in december werd u beschoten toen u terugkeerde van uw werk. Op 29 of 30 december 2011 ontving u een enveloppe die een kogel bevatte. Rond 4 of 5 januari 2012 reisde u naar Bagdad. Op 6 januari 2012 reisde u per vliegtuig naar Turkije. Op 13 januari 2012 reisde u per vrachtwagen verder naar België waar u op 21 januari 2012 aankwam en op 25 januari 2012 asielaanvraag. Na uw vertrek zou een militie zijn binnengevallen bij uw ouders, op zoek naar u. Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, uw militair boekje, een attest dat u uw militaire dienstplicht had volbracht dd.1997, een uittreksel uit een register, het adres van uw vader en een voedselrantsoenkaart. Tevens legt u een kopie voor van de woonstkaart van uw vader.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en tweede onderdeel van zijn enig middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève, de artikelen 48/3 en 48/4 *juncto* artikel 62 en artikel 57/7ter van de Vreemdelingenwet alsook beroept hij zich op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

2.2. Wat de aangevoerde schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht betreft, zoals onder meer neergelegd in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in de beslissing gelezen kunnen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals ook voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker, die zich verzet tegen de motieven van de bestreden beslissing, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De materiële motiveringsplicht zal *in casu* worden onderzocht in het licht van de voorwaarden tot toekenning van de vluchtelingenstatus, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. Daarbij moet in acht genomen worden wat volgt:

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet

niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. De bestreden weigering tot toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus wordt gemotiveerd als volgt :

“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Volgens uw verklaringen zou u geviseerd worden door Koerdische milities omwille van het feit dat u Arabier en ‘nasir’ (aanhanger) bij de Baathpartij zijnde, werkzaam bent geweest voor de “Fedayeen Saddam” (Martelaren van Saddam) (CGVS, p. 7, 17, 18).

Vooreerst moeten eegrote vraagtekens geplaatst worden bij uw beweerde profiel. Uw kennis over de Fedayeen is bijzonder beperkt. Zelfs al was u gewoon werkzaam als kok of smid mag er worden verwacht dat u eenvoudig basisinformatie over de Fedayeen correct kunt weergeven. U slaagt hier niet in. Bovendien legt u afwijkende verklaringen af over het tijdstip waarop u zou zijn toegetreden tot de Fedayeen en legt u enkele verklaringen af die in het licht van de beschikbare informatie over de Fedayeen erg onwaarschijnlijk lijken. Aanvankelijk beweert u dat u vanaf 1999 bij de Fedayeen begon te werken (CGVS, p. 7). Later tijdens het gehoor verklaart u echter dat u pas in 2001 tot de Fedayeen toetrad (CGVS, p. 21). Om meer duidelijkheid te krijgen over het tijdstip waarop u voor de Fedayeen begon te werken werd er gerefereerd naar de meest beruchte operatie van de Fedayeen. Tussen juni 2000 en april 2001 werden er in het openbaar honderden vrouwen door de Fedayeen onthoofd op beschuldiging van prostitutie. Er werd u gevraagd of u voor of na deze operatie tot de Fedayeen toetrad. Vreemd genoeg antwoordt u weinig overtuigend: “nadien misschien” (CGVS, p. 22). Hierbij aansluitend beweert u dat deze publieke executies werden uitgevoerd door Fedayeen in witte uniformen (CGVS, p. 23). Dit klopt niet. Het ging om de Fedayeen in bruine uniformen. Dat er ook Fedayeen zijn met een bruin uniform weet u niet. Gevraagd wie die Fedayeen in witte uniformen waren, komt u niet verder dan te stellen dat u de Fedayeen in witte uniformen enkel op TV zou hebben zien marcheren (CGVS, p. 21, 22). Dergelijke vage verklaringen over afdelingen van de Fedayeen, wekken toch enige verbazing. Dat u niet alle details kan geven, is begrijpelijk, maar er mag toch worden verwacht dat u in grote lijnen de afdelingen kent. Verder bent u niet op de hoogte wie de leider was van de Fedayeen toen u bij hen zou gewerkt hebben en wie de leider van de Fedayeen was in Kirkuk (CGVS, p. 23). U beweert voorts dat er in de Koerdische gebieden vele koerden voor de Fedayeen zouden hebben gewerkt (CGVS, p. 32, 33). Opnieuw stemt dit niet overeen met de beschikbare basisinformatie dat de rekrutering van koerden bij de Fedayeen hoogst uitzonderlijk was en dat het om geïsoleerde gevallen ging. Voorts verklaart u dat zonder nuancering dat alle Fedayeen deserteerden bij de inval van het Amerikaanse leger (CGVS, p. 22, 23). De Fedayeen boden volgens meerdere bronnen echter weerstand waarbij ze zich overigens schuldig zouden hebben gemaakt aan meerdere oorlogsmisdaden, waaronder het executeren van soldaten die zich wilden overgeven. Ook in de regio Kirkuk zouden de Fedayeen zich niet zomaar gewonnen geven. Dat u een dergelijk ongenueanceerd beeld schetst, doet andermaal de wenkbrauwen fronsen.

Vervolgens dient worden opgemerkt dat de wijze waarop u gerekruteerd werd door de Fedayeen bevreedend genoemd mag worden. Gezien het feit dat zij één van de meest betrouwbare troepenmacht van Saddam Hussein moesten zijn, is het opmerkelijk dat u, als ex-deserteur die ooit zelf gezocht zou zijn geweest door de Fedayeen, als familielid van een deserteur die werd geëxecuteerd, als iemand die zelfs niet bij de overheid mocht werken en als iemand die slechts een laag niveau bekleedde bij de Baathpartij en geen enkele bijzondere opdracht had uitgevoerd voor de partij, werd voorgedragen door die partij om bij de Fedayeen te gaan werken (CGVS, p. 10, 20, 21, 28), zelfs al is het slechts als kok of smid. U kunt ook geen duidelijke verklaring geven waarom u door de partij geschikt werd geacht om bij de Fedayeen te gaan werken (CGVS, p. 21). Uw verklaring dat u, toen u bij hen ging werken, niet wist dat de Fedayeen zich schuldig maakten aan schendingen van de mensenrechten is overigens niet geloofwaardig (CGVS, p. 18). De executies en lijfstraffen die ze uitvoerden, werden immers vaak in het openbaar uitgevoerd. Tot slot blijkt dat u geen enkel begin van bewijs kunt voorleggen dat betrekking heeft op uw voorgehouden werkzaamheden voor de Fedayeen.

Bovenstaande vaststellingen laten dan ook niet toe geloof te hechten aan uw bewering dat u werkzaam zou zijn geweest voor de Fedayeen. Aangezien u uw vluchtmotieven hieraan koppelt, rijzen er bijgevolg ook ernstige twijfels over de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vluchtrelaas.

Uw verklaringen over de feiten die zich tussen 2005 en 2012 zouden hebben voorgedaan, zijn bovendien niet consistent, weinig plausibel en ongeloofwaardig. Zo verklaarde u initieel dat u bij uw tweede arrestatie samen met andere gevangenen werd vastgehouden in een u onbekend gebouw op de weg van Kirkook naar Sulaymaniya (CGVS, p. 15). Later verklaart u echter dat u de tweede maal niet wist waar u werd vastgehouden en dit in tegenstelling tot uw derde arrestatie waarbij u werd vastgehouden in een gebouw dat op de weg tussen Kirkook en Sulaymaniya lag (CGVS, p. 30, 31). Verder kan worden vastgesteld dat u, die zelf de exacte data opgeeft van uw arrestaties, ook al dateren die van enkele jaren geleden, in de loop van uw gehoor verschillende data opgeeft voor uw tweede arrestatie. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u op 6 juni 2006 voor de tweede maal werd gearresteerd (CGVS, p. 14). Later tijdens het gehoor verklaart u echter dat u op 7 juni 2006 een tweede maal werd opgepakt (CGVS, p. 30).

U beweert voorts dat u de eerste maal in 2006 werd gearresteerd en naar het bureau van de KDP werd gebracht. Daar zou u uiteindelijk onder dwang hebben toegegeven dat u zich schuldig had gemaakt aan het plegen van moorden en aanslagen. Na deze opgenomen en neergeschreven bekentenis zou u zijn vrijgelaten door de mensen van de KDP. (CGVS, p. 12-14). Dit alles is echter hoogst ongeloofwaardig temeer daar ze u eveneens een voorstel deden om met hen samen te werken. Indien u toestemde zou u 4000 \$, een huis en een auto kregen (CGVS, p. 24). Het is echter totaal onlogisch dat ze u enerzijds zouden folteren om een bekentenis los te krijgen, waarna ze u zouden hebben vrijgelaten en vooral dat ze u goed zouden betalen om met hen samen te werken. Bovendien stemt dit alles niet overeen met uw bewering dat louter het vermoeden dat iemand voor de Fedayeen gewerkt zou hebben voldoende was om gelijkgesteld te worden met Saddam Hussein en om vervolgd te worden.

Gezien het feit dat uw profiel niet geloofwaardig wordt geacht en uw verklaringen over de gebeurtenissen die zich zouden hebben voorgedaan tussen 2005 en 2012 allerminst overtuigend kan er niet worden geconcludeerd dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren. Het CGVS kan dan ook niet anders dan u de vluchtelingenstatus weigeren.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Kirkook in de provincie At-Ta'mim in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Kirkook te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkook in de provincie At-Ta'mim wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in Kirkook merkbaar verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Kirkook is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen bepaalde minderheden oa. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Kirkook. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in Kirkook leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol oa. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden oa. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroeps categorieën oa. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel (zie bijgevoegde SRB " De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Ninewa/Kirkook dd. 5 januari 2012).

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Kirkook is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakking van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Kirkook subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkook nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in Kirkook dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Kirkook

aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c) van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Kirkook blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merkkelijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Kirkook is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in Kirkook, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Kirkook actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Kirkook aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Ze zijn louter een aanwijzing voor uw identiteit en herkomst en voor het feit dat u uw militaire dienstplicht zou hebben vervuld. Geen van deze documenten doet echter uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven. U kunt verder geen enkel document voorleggen dat uw verklaringen over uw profiel of de voorgehouden gebeurtenissen ondersteunt.

Na het gehoor stuurde uw advocaat een schrijven naar het CGVS waarin hij aankaarte dat er zich met de tolk communicatieproblemen hadden voorgedaan tijdens het gehoor. Dit beïnvloedt bovenstaande appreciatie van uw dossier echter niet daar uit het gehoorverslag blijkt dat dit vlot is verlopen, daar noch u, noch uw advocaat tijdens of aan het einde van het gehoor enig gewag hebben gemaakt van communicatieproblemen en daar u niet concreet kan aangeven welke problemen zich precies zouden hebben voorgedaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding (vaste rechtspraak RvS, zie onder meer: RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De verzoeker kreeg de kans om in zijn vragenlijst bij de dienst Vreemdelingenzaken alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Uit het administratief dossier blijkt verder dat de verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag op een individuele wijze beoordeeld en heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal onzorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden volgehouden. Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen.

2.7. Verzoeker verwijst vooreerst naar een schrijven van zijn voormalige raadvrouw waaruit zou moeten blijken dat er zich ten tijde van het gehoor op de zetel van het CGVS ernstige communicatieproblemen zouden hebben voorgedaan. De Raad stelt evenwel samen met de verwerende partij vast dat verzoeker bij de aanvang van zijn gehoor uitdrukkelijk werd gewezen op het feit dat hij eventuele communicatiestoornissen of eventuele problemen met de tolk onmiddellijk diende te

melden, wat hij echter heeft nagelaten te doen. Uit de neerslag van het gehoor blijkt daarenboven dat het goed verlopen is en dat verzoeker de indruk gaf de vragen goed te hebben begrepen. Toen verzoeker *in fine* van het gehoor de gelegenheid kreeg om bijkomende opmerkingen te maken liet hij daarenboven na enige opmerking te formuleren met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen de tolk en hemzelf. In die optiek is het niet ernstig om, na een ogenschijnlijk goed verlopen gehoor, louter hypothetisch te stellen dat de verklaringen verkeerd vertaald werden en de tolk mogelijks niet neutraal was gezien diens etnische origine. Verzoeker laat zelfs nu, in zijn verzoekschrift, concreet na aan te tonen welke van zijn verklaringen foutief of incorrect zouden zijn opgenomen in het gehoorverslag en evenmin enig element bijbrengt dat erop zou kunnen wijzen dat de tolk niet neutraal zou zijn geweest, zodat niet anders kan worden geconcludeerd dan dat verzoeker zich beperkt tot het opwerpen van een algemene en louter blote bewering die hij op generlei wijze hard weet te maken.

2.8. Waar verzoekende partij opwerpt dat hij in zijn functie als kok en smid slechts een beperkte ondersteunende logistieke functie uitoefende bij de Fedayeen, hij niet in contact kwam met de hogere regionen van deze organisatie en het bijgevolg niet meer dan normaal is dat hij niet alle details omtrent deze organisatie, haar activiteiten, samenstelling, voorkomen en leiders kan geven, merkt verwerende part op dat het *in casu* niet om details gaat, doch wel om essentiële aspecten van het door verzoeker naar voren gebrachte profiel waardoor redelijkerwijze van hem kan verwacht worden dat hij er toch enigszins correcte alsook coherente informatie omtrent weet te verstrekken. Niettegenstaande niet van verzoeker kan worden verwacht dat hij op de hoogte is van alle aspecten en kenmerken van de Fedayeen, is het, gezien zijn tegenstrijdige en incoherente verklaringen omtrent het tijdstip waarop hij tot deze organisatie zou zijn toegetreden, niet onredelijk dat de commissaris-generaal aan de hand van een aantal kennisvragen de waarachtigheid van verzoekers verklaringen tracht te achterhalen. Overigens, de vaststelling dat verzoeker, na een aantal incorrecte gegevens omtrent de meest beruchte operatie van de Fedayeen te hebben verstrekt, nog steeds niet verder komt dan te stellen dat hij "*nadien misschien*" pas tot deze organisatie toetrad weet allerminst te overtuigen en maakt het relaas alleen al om die reden volstrekt ongeloofwaardig. Verzoeker tracht zijn onwetendheden verder te vergoelijken door te stellen dat het logisch is dat in koerdische gebieden meer Koerden voor de Fedayeen zullen hebben gewerkt dan dat dit het geval was in niet-Koerdische zones, en door erop te wijzen dat hij niet letterlijk bedoelde dat alle Fedayeen deserteerden, doch de meesten en dat er inderdaad enkele leden zijn geweest die weerstand hebben geboden, maar daarmee doet hij geenszins afbreuk aan zijn eerdere verklaringen voor de verwerende partij waarin de thans aangebrachte nuancering op geen enkele moment zijn terug te vinden.

2.9. Dat de feiten (*in casu* het tijdstip van verzoekers vermeende tewerkstelling alsook omstandigheden van de beweerde arrestaties) zich respectievelijk 11 à 13 jaar geleden dan wel 3 tot 6 jaar geleden hebben voorgedaan, kan evenmin aanvaard worden als verschoningsgrond voor het geheel aan vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden dienaangaande in hoofde van verzoeker. Immers, het betreft kernaspecten van verzoekers asielrelaas, zodat er redelijkerwijze van kan worden uitgegaan dat hij er, in een later stadium, nog coherente verklaringen over kan afleggen. Er kan immers verwacht worden dat deze gebeurtenissen, ongeacht het tijdsverloop, in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben.

2.10. Voorts stelt de verwerende partij terecht dat de wijze waarop verzoeker werd gerekruteerd bevreemdend is, gezien het feit dat de Fedayeen één van de meest betrouwbare troepenmacht van Saddam Hussein moesten zijn, terwijl verzoeker een ex-deserteur is die ooit zelf gezocht zou zijn geweest door de Fedayeen, familielid is van een deserteur die werd geëxecuteerd, werd beschouwd als iemand die zelfs niet bij de overheid mocht werken en als iemand die slechts een laag niveau bekleedde bij de Baathpartij, geen enkele bijzondere opdracht had uitgevoerd voor de partij en ook geen duidelijke verklaring kon geven waarom hij door de partij geschikt werd geacht om bij de Fedayeen te gaan werken. Verzoeker betoogt dat hij er slechts werkte als kok of smid en dat hij na een enigszins problematisch verleden onderdanig deel uitmaakte van het logistieke kader dat de troepen zo goed mogelijk trachtte uit te rusten en te bevoorraden. Zijn ondergeschikte job verklaart echter nog niet waarom verzoeker, gezien zijn voorgeschiedenis, zou worden gerekruteerd voor om het even welke functie binnen de Fedayeen.

2.11. De voormelde vaststellingen klemmen des te meer nu verzoeker geen enkel bewijs kan voorleggen met betrekking tot zijn voorgehouden werkzaamheden voor de Fedayeen. Verzoeker stelt dan wel dat zijn militaire vooropleiding en zijn militaire banden blijken uit een origineel attest waarin wordt gesteld dat hij zijn dienstplicht had volbracht in 1997 en uit zijn origineel militair boekje, en dat deze stukken minstens een begin van bewijs vormen of een ernstige aanwijzing of mogelijkheid van zijn

tewerkstelling, maar kan hierin niet worden bijgetreden. Immers, de gegevens rond verzoekers militaire dienstplicht –daarbij inbegrepen verzoekers verklaringen over het feit dat hij een deserteur was en dat zijn oom was gedeserteerd en daarvoor de doodstraf had gekregen- worden thans niet betwist, maar het zijn precies die verklaringen en verzoekers verdere verklaring dat hij vaak werk is gaan zoeken bij de overheidsdiensten maar dat altijd werd geweigerd omdat zijn oom de doodstraf kreeg enerzijds en dat de Fedayeen deserteurs gingen opzoeken en zo dus ook op zoek waren naar hem.

2.12.1. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verwerende partij op grond van de voormelde motieven genoegzaam tot de conclusie kon komen dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen dat hij werkzaam zou zijn geweest voor de Fedayeen. De door verzoeker bijgebrachte documenten doen daar niet anders over oordelen, zoals reeds gesteld in de bestreden beslissing en hierboven, onder punt 2.11. Verzoeker verwijst naar artikel 57/7 *ter* van de Vreemdelingenwet, en stelt dat hij uiterst gedetailleerde en consistente verklaringen heeft afgelegd die niet manifest in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn asielaanvraag, dat hij alles heeft gedaan dat in zijn macht lag om alle nuttige documenten bij te brengen en dat hij in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

2.12.2. Artikel 57/7 *ter* van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal kan, wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet aantoont met stukken of andere bewijzen, de asielaanvraag geloofwaardig achten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan :

a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;
b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;
d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”

2.12.3. Hiervoor is al gebleken dat verzoeker geen bewijskrachtige gegevens bijbrengt die zijn asielaanvraag aannemelijk maken. Voorts blijkt uit hetgeen voorafgaat dat de verwerende partij genoegzaam heeft kunnen vaststellen dat zijn verklaringen niet als geloofwaardig kunnen worden beschouwd. *In casu* is dus niet voldaan aan de voorwaarden van deze bepaling.

2.13. Aangezien geen geloof wordt gehecht aan deze tewerkstelling als oorzaak van de door verzoeker aangehaalde problemen, kan evenmin enig geloof worden gehecht aan de problemen die hij zou hebben ondervonden omwille van deze vermeende functie. In die zin zijn de overige motieven van de bestreden beslissing, die betrekking hebben op verzoekers beweerde problemen tussen 2005 en 2012, overtuigend, zodat verzoeker geen belang heeft bij het desgevallend gegrond bevinden van kritiek erop. Verzoeker kan voorts niet dienstig verwijzen naar de criteria van de vluchtelingendefinitie en de bepalingen van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, nu een ongeloofwaardig relaas het niet verdient daaraan te worden getoetst.

2.14. Wat betreft de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus dient er in eerste instantie op te worden gewezen dat hierboven reeds werd vastgesteld dat verzoekers asielaanvraag ongeloofwaardig is. De Raad meent dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) of b) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Een verwijzing naar de toepassing van artikel 57/7 *bis* van de Vreemdelingenwet is, gezien het voorgaande, evenmin dienstig. Overigens, voor zover verzoeker doet gelden dat de formele motiveringsplicht is geschonden omdat op geen enkele manier wordt verduidelijkt waarom verzoeker nu precies niet in aanmerking komt stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing niet afdoende gemotiveerd zou zijn omtrent de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en meer precies omtrent het risico op doodstraf of executie enerzijds, of op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing anderzijds, zoals voorzien in artikel 48/4, § 1, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Een

schending van de formele motiveringsplicht of van het zorgvuldigheidsbeginsel is op deze gronden geenszins aangetoond.

2.15.1. De subsidiaire beschermingsstatus kan nog worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, en dit wanneer in de regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c), van de voormelde wet. Hieromtrent heeft de verwerende partij de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkoek geëvalueerd op basis van de informatie die zich in het administratief dossier bevindt, meer bepaald de *“Subject Related Briefing Irak – De actuele veiligheidssituatie in Centraal Irak – Ninewa/Kirkoek”* van 5 januari 2012 en is tot de conclusie gekomen dat uit deze analyse blijkt dat er in Kirkoek sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit geen situatie van *“open combat”* is, dat de algemene veiligheidssituatie reeds geruime tijd merkelijk verbeterd is, dat het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld, dat het geweld doelgericht van aard is en bepaalde beroepsgroepen en minderheden viseert, dat er echter actueel geen melding wordt gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. De verwerende partij concludeert dat het geweld in Kirkoek niet aanhoudend is en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger eerder beperkt is en dat, hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkoek nog steeds problematisch is, er actueel geen sprake meer is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in Kirkoek dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid in Kirkoek aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.15.2. In de mate dat verzoeker stelt dat hij een verhoogd risico loopt, verwijzend naar zijn individueel vluchtverhaal, weze herhaald dat dit reeds ongeloofwaardig werd bevonden, zodat dit niet dienstig kan worden aangevoerd. Verder stelt verzoeker slechts dat de situatie in Kirkoek nog steeds problematisch is. Dit wordt evenwel in de bestreden beslissing ook erkend, waarna wordt overgegaan tot een genuanceerde analyse van de veiligheidssituatie ter plekke. Verzoeker toont dus niet aan dat er, in weerwil van wat daarover in de bestreden beslissing werd gesteld, er in Kirkoek actueel een situatie bestaat van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De update van de voormelde Subject Related Briefing dd. 31 juli 2012 die bij de nota werd gevoegd en die dus voor de terechtzitting aan verzoeker werd bezorgd, bevestigt in wezen de voormelde informatie en is dus evenmin van aard om daar anders over te doen denken. Verzoeker formuleert ter zitting overigens geen opmerkingen desbetreffend.

2.16. Het middel is in geen van zijn onderdelen gegrond. In hoofde van verzoeker kan noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend dertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS